

اعتراف توریست‌های خارجی به "امنیت خارق‌العاده در ایران"

کم‌کاری وزارت گردشگری در حوزه جذب توریست، توسط گردشگران خارجی جبران شده است و تولیدرها و به‌اصطلاح گردشگران ریسک‌پذیر با سفر به ایران خودشان اقدام به معرفی کشور می‌کنند و تصورات اشتباهی را که نسبت به ایران وجود دارد از بین می‌برند!

به گزارش خبرنگاران گروه جامعه گزارش خبر، با توجه به اینکه جذب گردشگر خارجی در دسته اهداف کلان کشوری قرار گرفته است و چند سالی است برنامه‌ریزی‌های اصلی برای دستیابی به این مهم متمرکز شده است باید عناصر جذب گردشگران خارجی بررسی و موانع آن برطرف شود. شیوع کرونا به‌صورت موقتی مانع از تحقق این اهداف شده است اما در عین حال بهترین زمان برای تأمین زیرساخت‌های عینی و فکری برای جذب گردشگر خارجی بود که وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی کمترین استفاده را از این زمان کرد!

در واقع این زمان می‌توانست صرف فعالیت‌های تبلیغاتی برای جذب گردشگر خارجی و اصلاح تصورات نادرست گردشگران خارجی نسبت به ایران شود. این خلأ وزارت گردشگری توسط گردشگران خارجی جبران شده است و تولیدرها و به‌اصطلاح گردشگران ریسک‌پذیر با سفر به ایران، خودشان اقدام به معرفی کشور می‌کنند و تصورات اشتباهی را که نسبت به ایران وجود دارد از بین می‌برند!

البته اقدام مثبتی که وزارت میراث فرهنگی و گردشگری در این مدت انجام داد استفاده از پتانسیل اینفلوئنسرهای خارجی برای معرفی بهتر ایران و جذب گردشگر خارجی با این واسطه بود، که البته در این حد باقی ماند. در ادامه نمونه‌ای از تناقض تصورات گردشگران خارجی نسبت به امنیت ایران را مشاهده می‌کنید. علی‌رغم فضاسازی‌ها علیه امنیت ایران گردشگران خارجی اعتقاد دیگری دارند.

امنیت، یکی از کلیدی‌ترین عناصر جذب گردشگر بین‌المللی محسوب می‌شود و به‌دلیل اینکه ایران به‌لحاظ جغرافیایی و مختصات تاریخی پتانسیل بالایی در جذب گردشگر دارد و صنعت گردشگری می‌تواند یکی از بی‌دردسرتین راه‌های درآمدزایی و ارزآوری باشد؛ پروژه ایران‌هراسی در دستور کار دشمنان کشور قرار گرفته است.

البته امنیت را نباید به مفاهیم رایج از امنیت خلاصه کرد، امنیت دامنه‌ای گسترده‌تر دارد و شامل امنیت سیاسی، اقتصادی، سلامت، فرهنگی و ابعاد دیگری از امنیت می‌شود.

امنیت اقتصادی وقتی تأمین می‌شود که یک گردشگر بتواند به‌میزان هزینه‌ای که می‌کند ارزش افزوده دریافت کند. با توجه به پایین بودن ارزش پول ملی کشورمان، گردشگران خارجی به‌راحتی امنیت اقتصادی خواهند داشت و در واقع سفر به ایران برایشان یک سفر ارزان و راحت تلقی می‌شود همچنین برای تأمین امنیت اقتصادی گردشگر باید بتواند به‌راحتی پول خود را به پول محلی تبدیل کند و با توجه به علاقه مردم به پول خارجی در کشور این موضوع هم حل شده است.

بعد امنیتی دیگر، امنیت سلامت است و وقتی تأمین می‌شود که گردشگران نسبت به وضعیت بهداشت و عدم شیوع بیماری خاصی در آن مقصد مطمئن باشند که در زمان حاضر و با توجه به شیوع ویروس کرونا این امنیت است که زیر سؤال رفته و مانع از توسعه گردشگری در جهان شده است. عناصر دیگر امنیتی هم به‌صورت بديهی قابل تعریف است که شامل امنیت در تردد توسط وسایل حمل‌ونقل عمومی، امنیت نسبت به حمله سارقان و دزدیده شدن اموال مسافران، امنیت فرهنگی به‌معنای احترام گزاردن به عقاید مذهبی و دینی گردشگران و برخورد مناسب با آنهاست که از این بابت هم مشکلی وجود نداشته است و گردشگران خارجی که به ایران سفر کرده‌اند خودشان تلاش داشتند تصورات غلط نسبت به این مقصد گردشگری را از بین ببرند.

در نهایت موضوع به امنیت سیاسی می‌رسد و با توجه به اینکه ایران در منطقه‌ای قرار دارد که حملات تروریستی در آن زیاد اتفاق می‌افتد، این امنیت اهمیت زیادی پیدا می‌کند.

جدیدترین گزارش مؤسسه اقتصاد و صلح (IEP) درباره شاخص جهانی تروریسم نشان می‌دهد افغانستان رتبه اول را در شاخص جهانی تروریسم در لیست ۱۳۵ کشور جهان به خود اختصاص داده و عراق در رتبه دوم و نیجریه در رتبه سوم این لیست قرار دارد. دو کشور افغانستان و عراق در همسایگی ایران قرار دارند و همین موضوع تصور جهانی را نسبت به امنیت در کشور خدشه‌دار کرده است. این تصور در حالی توسط رسانه‌ها و محتواسازان غربی ایجاد شده است که ایران با امتیاز کلی ۴/۱۵۷ و ۷ پله بهبود در سال ۲۰۲۰ نسبت به سال قبل در رتبه ۴۶ جهانی قرار گرفته است.

شاخص جهانی تروریسم ۲۰۲۰

بهبود رتبه ایران در حالی است که در کشورهای خاورمیانه و شمال آفریقا نظر به شکست داعش و بوکوحرام ما شاهد بهبود وضعیت آماری از نظر تلفات و مجروحین انسانی و خسارات مالی بوده‌ایم و روند کاهشی را نسبت به چند سال گذشته داشته است.

در واقع شاخص جهانی تروریسم به بررسی و محاسبه چهار عامل تعداد حوادث تروریستی، تعداد افراد کشته‌شده ضمن حوادث تروریستی، تعداد مصدومان ناشی از حوادث تروریستی و مجموع آسیب و خسارات واردشده به اموال عمومی و دولتی ناشی از حوادث تروریستی در کشورهای مختلف جهان می‌پردازد و آنها را به‌حسب شدت تأثیرپذیری از تروریسم رتبه‌بندی می‌کند، به‌عبارت دیگر این شاخص در تلاش است به‌طور روشمند جایگاه هر کشور را بر اساس فعالیت‌ها و حمله‌های تروریستی صورت‌گرفته در سال رتبه‌بندی کند، بر این اساس هر کشور بر اساس امتیازی که بین ۰ تا ۱۰ دریافت می‌کند، رتبه‌بندی می‌شود، ۱۰ بیشترین تأثیرپذیری و ۰ کمترین تأثیرپذیری از تروریسم را نشان می‌دهد.

این شاخص هر ساله توسط مؤسسه اقتصاد و صلح بر اساس داده‌های پایگاه داده تروریسم جهانی گزارش می‌شود. داده‌های پایگاه داده نیز توسط انجمن ملی برای مطالعه و پاسخ به تروریسم تحت نظارت دانشگاه مرلیند ارائه می‌شود. این شاخص ۱۶۳ کشور و ۹۹/۷ درصد جامعه جهانی را پوشش می‌دهد.

بدترین رتبه بین ۱۶۳ کشور مورد بررسی در سال ۲۰۲۰ به‌ترتیب متعلق به افغانستان، عراق، نیجریه، سوریه، سومالی، یمن، پاکستان، هند، کنگو و فیلیپین

است. همین‌طور میان کشورهای که کمترین تأثیر را از تروریسم پذیرفته‌اند کشورهای چون امارات، سنگاپور، کره شمالی، پرتغال، موریس، ایسلند، کوبا، رومانی و بوتان به چشم می‌خورند.